

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 77/02-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. mája 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. B., bytom K., vo veci porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky proti Okresnému súdu v Trebišove, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 5. apríla 2002 doručené podanie Ing. J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom K., označené ako „Sťažnosť pre porušenie práva na súdnu ochranu“. Z jeho obsahu vyplynulo, že ide o sťažnosť v zmysle čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), v ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojho ústavného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy Okresným súdom v Trebišove.

Keďže v predloženej podobe sťažnosť nemala predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľa 16. apríla 2002 vyzval, aby doplnil sťažnosť a aby predložil v určenej lehote splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik. V poučení výzvy ústavný súd uviedol, že ak takéto splnomocnenie nebude v určenej lehote k sťažnosti pripojené, ústavný súd ju odmietne.

Sťažovateľ vo svojom stanovisku k výzve ústavného súdu doručenom 3. mája 2002 uviedol, že považuje „výzvu Ústavného súdu SR na doplnenie mojej sťažnosti za neopodstatnenú“, pretože jeho právo obhajovať sa osobne „je deklarované Európskym dohovorom o ľudských právach v Protokole č. 7, čl. 6, ods. 3, písmeno c), ktorý je podľa čl. 154c ods. 1 Ústavy SR nadradený zák. č. 38/93 Z. z., lebo zabezpečuje väčší rozsah ústavných práv a slobôd“.

Keďže sťažovateľ v lehote určenej ústavným súdom nepredložil splnomocnenie na svoje zastupovanie pred ústavným súdom, bolo potrebné jeho sťažnosť odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2002